

1716 jn

Orienteringsløpet

Lea og jeg sprang til bussen. Vi skulle på tur med skolen. På bussen snakket vi og hørte på musikk. Vi hadde gledet oss lenge, siden vi skulle ha orienteringsløp. Lærerne snakket om orienteringsløpet i bussen. Da vi kom fram ble vi delt opp i grupper. Lea, Hedda og jeg kom på samme gruppe. Vi fikk rutene våre og begynte å gå. I skogen var det veldig mørkt og vi økte farten litt. Vi ble litt redde, men ristet det av oss og gikk videre. Endelig kom vi til den første posten. Der sto det at vi skulle dele oss og komme tilbake med en type lyng hver. Først tenkte vi at vi kanskje ikke burde gjøre det, men kom på at det var jo skolen som hadde ordnet dette. Vi gikk en og en i hver sin retning og ble enige om å møtes ved post 1 om akkurat et kvarter. Jeg begynte å gå, men var ikke sikker på om det var så lurt. Det føltes ut som om noen så på meg, men jeg var sikkert bare redd. Jeg fortsatte å gå en stund, men jeg fant ikke noe lyng. Bare vanlige og kjedelige typer, men jeg ville ha noe kulere. Så jeg fortsatte å gå litt til, men da jeg ikke fant noe gikk jeg tilbake. Jeg snudde meg, men innså at jeg hadde gått meg vill. Hvor lenge hadde jeg vært borte? Jeg så på klokka. Den hadde allerede gått ti minutter, så jeg måtte komme meg fort tilbake. Problemet var bare at jeg ikke viste hvordan retning jeg skulle gå i. Jeg tenkte at jeg bare måtte prøve å komme meg tilbake. Så jeg begynte å gå. Det var mørkt og skummelt i skogen. Jeg prøvde å ikke tenke på det, så jeg fortsatte. Etter en stund kom jeg til et hus. Huset var gammelt, slitt og mørkt. Det så så tomt ut at jeg tok sjansen på å gå inn. Grunnen til at jeg bestemte meg for å gå inn var fordi jeg var så kald. Da jeg kom inn ble jeg plutselig litt reddere. Inne var det også mørkt, masse spindelvev i taket og veldig skittent. Jeg så på klokka. Nå hadde det gått atten minutter siden vi skilte oss, men det eneste jeg tenkte på var at jeg var så trøtt. Jeg så meg om i rommet og oppdaget at det var noen få møbler. En sofa, noen stoler og et bord. Jeg la meg ned på sofaen. Det var sikkert godt, men jeg måtte innrømme at det ikke var den beste sofaen jeg hadde ligget på. Jeg tenkte at jeg kunne slappe av litt, men jeg skulle ikke sove! Det var jeg for redd til. Jeg så i taket og oppdaget en edderkopp. Det var svart og ekkelt, men ikke så veldig stor. Jeg prøvde så godt jeg kunne å ikke sove, men klarte det ikke. Jeg sov i ca ti minutter, før jeg våknet av et knirk. Jeg reiste meg fort opp og snudde meg. Der sto det en dame. Jeg skvatt til og spurte forsiktig og veldig redd hvem hun var. Hun svarte: "Jeg er deg". Jeg tenkte at hun var gal og sa at hun umulig kunne være det. Så hun fortsatte: "Jeg er deg, fordi du aldri kommer deg ut og blir her for alltid". Jeg ble redd og styrtet til døra. Hun sa det ikke ville funke, men jeg prøvde likevel. Jeg tok tak i håndtaket, men den var låst. Jeg så meg rundt etter en plass å unnslippe. Fort fikk jeg øye på et vindu som var åpent, men damen så tydeligvis hvor jeg så. Hun sa at jeg ikke kunne hoppe ut der, men jeg tenkte hun bare skulle

skremme meg. Så jeg styrtet fram og hoppet ut. Det gikk bra, men jeg landet uheldigvis på armen. Det var kjempe vondt, men jeg reiste meg opp og sprang. Jeg sprang, sprang og sprang mens tårene trillet. Etter en stund måtte jeg stoppe opp og ta en pustepause. Jeg så på klokka, og nå var det en halvtime siden vi hadde blitt enige om å møtes. Jeg satte meg ned og begynte å gråte. Armen gjorde så vondt og jeg hadde mistet alt håpet. Men så plutselig hørte jeg noen rope Linnea. Jeg reiste meg, tørket tårene og snudde meg. Der sto Lea og Hedda. De sprang til meg og sa de hadde vært så bekymret for meg, og at hele klassen lette etter meg. Jeg klemte de hardt og sa takk. Vi sluttet å klemme og Lea og Hedda oppdaget at jeg hadde grått. De spurte om det gikk bra og jeg svarte at det gikk fint, men jeg hadde slått armen. Vi gikk mot plassen der lærerne var. Jeg forklarte hva som hadde skjedd. De lovte meg at de skulle ringe foreldrene mine å si hva som hadde skjedd, så kunne vi ta det derfra.

